

Ummæli

»Røddir og rockur« – alternativ blanding av orðum og tónleiki

Føroyingar er noyddir at læra at lívið er annað enn pumpandi techno og yvirfylltar hallir, og eisini læra, at tað góða gamla oflástongan vegin fer, men tað nýggja og øðrvísi má roynast og upplivast fyri eisini einaferð at bliva gamalt og gott

Leygarkvöldið var tiltakið »Røddir og rockur« hildið í Norðurlandahúsinum, sum Norðurlandahúsið og Rit-høvundafelagið skipaðu fyri.

Hampuliga nógv fólk høvdu leitað sær niðan í húsið hetta kvöldið, og at-gongumerkjaprisurir átti ikki at forðað nøkrum í hesum heldur. 50 krónur var ein passaligur prísur í hesum »ringu tíðum«, og tú fekk so avgjørt nakað annað enn tú ert vanur við fyri pengarnar. »Rokkur og røddir« var nevniliga ein góð blanding av føroyskum yrkingum og føroyskum tónleiki. Alt framført av yngri føroyskum tónleikarum og yrkjarum.

Lydia Didriksen legði út við at bjóða fólki vælkommum, og legði serligan dent á, at hetta tiltakið var skipað, so meiri ljós skuldi verða kastað á unga tónleikin, og yngu yrkingarnar. Í orðum hennara fekk tú kensluna av, at hon eisini vildi vísa á tann samanhangin, ið er millum tónleikin, tónleikarnar, yrkingina og yrkjaran. – Og tað má sigast, at sum kvöldið gekk, eydnaðist hetta væl.

Ebm byrjaði tónleikaliga partin av tiltakinum. Teir fyra í bólkinum, Hallur, Rókur, Mikael og Halgr spældu 3 heimagjörð lög, og eitt lag har teir høvdu sett egin orð til lagið »Easy« hjá Lionel Richie, sum vit munnu kenna best frá útgávuini hjá Faith no More. Eisini høvdu teir eitt lag hjá Doobie Brothers á skránni. »Listen To The Music«, har teir improviseraðu versió og sungu upprunaliga niðurlagið.

Gott nokk eru teir fyra ikki serliga gamlir, men teir sýgja út sum um teir ikki hava gjørt nógv annað enn staðið á palli. Teir eru róligr, og framfærslan visir, at teir vita hvat teir hava við at gera. Teir eru skemtiligir og sjarmarandi í orðavali og ímillum lögini.

Eitt tað besta við Ebm eru sera væleydnaða røddirnar hjá Halli og Róki, og so sjálvandi eisini framúr góða bassspælið frá Mikael Blak,

sum altíð er ein fragd fyri oyrað. Best »swingandi« sangur var Sangur Svananna, sum var sera professionellur musikalskt og væl framborin, og minst væleydnaða var lagið »Ballast« (Easy), sum ikki gekk so væl sum tað kundi. Har vóru nakrir tyðiligr tekniskir feilir, men »Easy« er eisini eitt sera kent lag, og tí er lyndið til fordómar kanska stórt.

Alt í alt vóru Ebm góðir hetta kvöldið, og eru teir góðir nú, so Gud viti hvat teir eru um 5–10 ár.

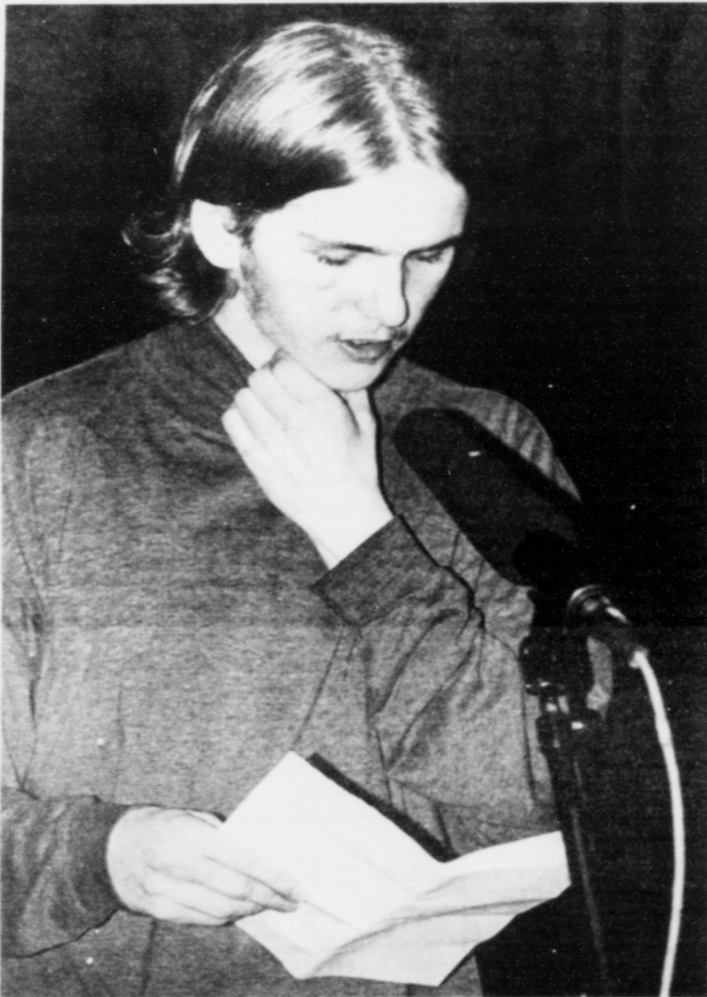
Aftan á Ebm, varð farið í holt við fyrsta yrkjaran hetta kvöldið. Tað var 18 ára gamli Petur Elias Gutesen, sum rættuliga tók áhoyrarnar á bóli við sínum stuttu og kontantu yrkingum. Hann las yrkingarnar í eini raðfylgju, sum var við til at uppbyggja eitt klimaks. Eitt fyrbrigdi, ið ikki altíð eydnast yrkjarum at uppná, men sum allarhelst er tydingarmikið fyri allar partar.

Orðavalið var ungt og vittevnandi, og tú fekk eina mynd av orðunum og heildini, tá yrkingarnar vórðu lisnar.

Skemtingarsamar og persónligar, stjerningsfylltar og eisini harðar tyktust tær, og tibeit fekk tú eitt hefti heim við eftir tiltakið, tí hesar yrkingar hjá Petur Eliasi eru allarhelst nakað, sum skal lesast einaferð afturat. Serliga vóru yrkingarnar »Ein helvitis yrking« og »Svakligt«, hit millum áhoyrarnar.

So kom túrin til MOLD. Havnarorkestrið, ið var við til at gera orðið alternativt, tí eitt gerandisorð í Føroyum. Teir hava nú eina fyra ár á baki, og spæla nú so at siga bara heimagjörð tónleik. Og uppi í Norðurlandahúsinum var alt teir spældu eisini sjálgjört.

Teir byrjaðu við at sangarin Niclas Thorsteinsson kom við eini lítilli frágreiðing um divers evni, eitt nú um tónleikin og serliga orðini, MOLD hava í teirra lögum. Eftir stuttligu og øðrvísi introduktiónina frá

Petur Elias Gutesen tók áhoyrarnar á bóli við sínum stuttu og kontantu yrkingum, sum vórðu lisnar í einari raðfylgju, sum var við til at uppbyggja eitt klimaks. Eitt fyrbrigdi, ið ikki altíð eydnast yrkjarum at uppná, men sum allarhelst er ein treyst fyri allar partar

arleiðis og tiltrongt. (Alternativt!!!)

Teir báðir í Safir fara um teirra ljóðfari við kunnleika, og við nógvari venjing aftan fyri bakið lættliga íggjøgnum lögini, og teir lást ikki ivast eitt sekund í hvat teir skulu gera.

Tú saknaði kanska eitt sindur »djúpari« tekstir frá Safir, men nógv munnu biða í spenningi eftir plátuni frá Safir, ið skuldi komið einaferð í nærmastu framtíð.

Lisa Sær Dupult, ella L.S.D., var fyrst á pallin eftir steðgin. Teir hava ikki verið nógv at hoyrt til hesa seinastu tíðina undir navninum L.S.D., men nú eru teir tilbetrar aftur at hoyra.

Teir spældu fyra sangir. Ein enskan, restin føroyskt. Alt rættuliga vilt. »Syrutir« tekstir og tónleikur, kanska eitt sindur á la DOORS, blandað við nútíðar tónleiki. Teir fara inn á »forboðin« evni, og tá tú hoyrir Tróna syngja, fært tú eitt deiligt følelislav 70'ara rokki, og øllum ti, ið har til hoyrir. Tað skuldi helst ikki verið tað ringasta.

Sum hjá MOLD manglaði ein kanska eitt sindur av meira sceneshowi og ágrýtni útfeltr frá L.S.D. Tað hevði eisini avgjørt givið meiri kontakt við áhoyrarnar, og harvið gjørt heildarmyndina meira áhugaverda.

Efnasti trupulleikin var tann, at ljóðið hevði lyndi til at leypa saman, tá tónleikurin bleiv ov harður. Og tað var ikki bara hjá L.S.D., at tað var soleiðis. Hetta var ein gjøgnumgangandi trupulleiki hjá teimum bólkinum, ið spældu harðan tónleik hetta kvöldið, so hvør hevði skyldina... ja, tað skal eg ikki gera meg klók-an uppá.

So var túrin komin til yrkjaran og sjónleikaran Bárða Persson. Hann hevur roynt eitt sindur av hvørjum, og tann uml. 8 min. langa yrkingin »Blóð«, ið var hin einasta, Bárður las, bar eisini boð um alt millum himmal og jørð. Hon byrjaði í eini koyggju um borð á einum skipi, og tók

Niklasi, byrjaði MOLD at spæla. Teir høvdu trý vøk-ur, still lög (still sæð frá einum MOLDskum sjónarmiði), sum teir komu stak væl frá, og endaðu við heldur villa lagnum »Back To London«, ið at byrja við sær út til at snúva seg um ein mann, ið arbeidir á einum boriplattform, og leingist heim til gentuna, sum allarhelst býr í London. Men, sum Niclas alt kvöldið legði dent á, so snúva tekstirnir seg oftast um nakað heilt annað, enn teir av fyrstan tíð siggja út til at gera!

Tað er upp til hvønn einstakan at finna sína egnu meining í orðunum. Einku skal vera forðst. Aftur her kann ein gleðast yvir heftið við tekstum og yrkingum og lesa orðini hjá MOLD og filosoferi yvir boriplattform og læstar blómuhandler. Finasta slag. Eisini av teirri orsök, at tað

sum vanligt var ringt at hoyra hvat sangarin sang.

MOLD við sínum avgjørt væl samansetta og vælspælda tónleiki, hevur tikið seg nógv fram hesa seinastu tíðina. Ber dána av nógvari venjing og gleði við tónleikinum.

Tað einasta, ein saknaði, var meiri kontakt millum limirnar í bólkinum, og kanska eitt sindur meiri persónligheit og sceneshow, sum teir avgjørt høvdu meiri av í teirra »Wild Years«.

Aftan á MOLD kom Malan Poulsen á pallin við sínum yrkingum. Hon bar dám av at vera »gomul í garði«, hevur givið tvey yrkingasvørn út. Yrkingarnar vóru vakrar og forteljandi, vaksnar. Tær vóru kvinnuligar og kenslubornar, og allarhelst ikki nakað ið hevði vakt ans umborð á einum

10-mannafari. Men hvør sigur at alt skal tekkjast øllum? Hon hevði nógv góðar náttúrulýsingar og frágreiðingar um menniskjald sum heild. Bæði lyndi, kenslur og tankar vóru umrødd.

Malan kom sera væl frá upplestri sínum, og gav tann vegin yrkingum sínum tað væl uppiborna lív og ta sál, tær allar áttu.

Safir átti pallin eftir Maluna. Teir báðir, ið manna Safir, Tór Verland og Janus, nýta einans tvey ljóðfari, tá teir framføra, men tað er als ikki ov lítið.

Celloin og gitarin hjá Janusi og so røddir teirra fylla alla höllina uttan trupulleikar. Og tað ljóðar væl. Sera væl.

Føroyingar hava allarhelst heður ikki hoyrt slíkan tónleik á føroyskum fyrr. Og tað kom væl við. Ann-